

TAIDEKESKUS SALMELA ESITTÄÄ

KAIKKI LAULAA SALMELASSA

YHTEISLAULUTILAISUUS SALMELAN PUUSTONÄYTTÄMÖLLÄ (MÄNTYHARJUNTE 29) LA 31.7.2021 KLO 14

LAULATTAJA ARJA KORISEVA LAULATTAJA MIKAEL KONTTINEN

SOLISTI VIKTOR KLIMENKO SOLISTI HANNA HOIKKALA SAKSOFONISTI TUOMAS HOIKKALA

ORKESTERI SALMELA HOUSE BAND KAPELLIMESTARI ARTO PAJU

TAIDEKESKUSSALMELA.FI

DAA DA DAA DA

Jälleen lähtee laulu soimaan,
kansa syöksyy karkeloimaan,
Sulaa iltaan sointi musiikin.
Tänne tultiin halki Suomen,
missä lienee koittaa huomen,
on sinne matkaa kuitenkin.

Daa daa, daa-da daa-da,
kiittää alla autostrada,
aina kiire, kiire jonnekin
on, on, on.
Daa daa, daa-da daa-da,
hiki pintaan täytyy saada,
Pojat antaa mennä siitä vain näin!

Tauko pieni kohtaa koittaa,
tämän vielä jaksaa soittaa,
kaikki mukaan, daa-da, daa-da daa daa!
Liikkumaan on laulu luotu,
nyt on tämä tänne tuotu,
jokainen nyt mukaan tulla jo saa.

Daa daa, daa-da daa-da,
kiittää alla autostrada,
aina kiire, kiire jonnekin
on, on, on.
Daa daa, daa-da daa-da,
hiki pintaan täytyy saada,
Pojat antaa mennä siitä vain näin!

Kulkureiks on meidät luotu,
hieman nuottikorvaa suotu,
kaikki mukaan, daa-da daa-da daa daa!
Eilen oltiin Mikkelissä,
huomenna en muista missä,
mutta tulkaa mukaan, laulaa taas saan.

Daa daa, daa-da daa-da,
kiittää alla autostrada,
aina kiire, kiire jonnekin
on, on, on.
Daa daa, daa-da daa-da,
hiki pintaan täytyy saada,
Pojat antaa mennä siitä vain näin!

Daa daa, daa-da daa-da,
kiittää alla autostrada,
aina kiire, kiire jonnekin
on, on, on.
Daa daa, daa-da daa-da,
hiki pintaan täytyy saada,
Pojat antaa mennä siitä vain näin!

Säv& San: K. Kuuva

PARATIISI

Kun mä sinut kohtasin oli ilta ihanin
linnut lauloi ja kimmelsi taivaan kuu
Sinä sanoit menkäämme maalle meidän landelle.
mietin, nyt juttu tää onnistuu

Perille kun saavuttiin kukat kukki tuoksui niin
meri vaahtosi kuin olut kuohuaan
Heti rantaan kuljettiin liiat kuteet riisuttiin,
oli tunnelma niin huumaavaa.

Oi jos sulle voisin antaa kaikkein kauneimman
tämän maailmani pallon valtavan
mutta enhän sitä tee
pieni hetki riittänee
kun sun vierelläsi näin olla saan

Varret yhteen kiedottiin,
hiekkä tarttui varpasiin,
meren kiihkeään rytmiin kun vaivuttiin
pienä huulta heitit kai,
suoraan suusta suuhun vain,
näistä aikuiset puhuu kuiskuttain

Oi jos sulle voisin antaa kaikkein kauneimman
tämän maailmani pallon valtavan
mutta enhän sitä tee
pieni hetki riittänee
kun sun vierelläsi näin olla saan

Säv. R. Somerjoki, San. R. Somerjoki ja A. Tiainen

ALBATROSSI

Nään vanhan "Tornatorin" yhä vielä mielessäin,
kun sillä silloin matkaan lähdit,
lapsuusystäväin.
Niin jäi koulu kesken sulla, piti mun myös mukaan tulla,
mut vanhempien käskystä mä kotirantaan jäin.
Sun lähtöäsi seurasin mä päässä laiturin,
me viisitoistavuotiaita oltiin kumpikin.
Sinä pidit oman pääsi,
säädit itse elämäsi,
koit nuorena sen kaiken mistä turhaan uneksin.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää,
lapsuustoverini, vanha merimies!
Lapsuustoverini, vanha merimies!

Sä "Tornatorin" matkassa näit Rion kuumat yöt,
ja tutkit tarkkaan kauniit Honolulun kaislavyöt.
Minä jatkoin lyseossa, sitten kunnan virastossa,
ei kutsumuksen mukaan satu jokaiselle työt.
Ja töiden jälkeen yhä useammin iltaisin,
mä kapakassa istuin, lasin pohjaa tuijotin.
Miksen lähtenyt sun mukaan,
Mua ymmärrä ei kukaan.
Mä elämältä olin odottanut muutakin.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties
Taivaan sinessä saat vapaana sä kiittää,
lapsuustoverini, vanha merimies!
Lapsuustoverini, vanha merimies!
Sain kuulla että "Tornator" jo romutettu on,
Mä itse tunsin kokeneeni saman kohtalon.
Eipä ollut virkaa enää, tumma puna peitti nenää,
Ja rannalla mä yksin istun nousuun auringon.
Kun lähelleni näin mä naurulokin kaartavan,
Niin tiesin, että jotakin nyt vihdoin oivallan;
Siinä sielu on sen miehen, jonka työt jää puolitiehen
ja joka kaiken rakentaa vain varaan unelman.

Albatrossi, joka lepäämättä liittää,
se sinun sielusi on juuri kukaties.
Kerran lailla sen saan vapaana myös kiittää,
Jos teen työni kuten vanha merimies,
Jos teen työni kuten vanha merimies!

Säv& San J. Vainio

SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa
Missä onnen kaukorantaan laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat luo aina loistettaan.
Siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne Satumaahan päästä vois,
Niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois.
Vaan siivetönnä en voi lentää, vanki olen maan.
Vain aatoksen, mi kauas entää , sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne, missä siintää Satumaa.
Sinne, missä oma armain mua odottaa.
Lennä laulu sinne lailla linnun liitävän.
Kerro, että aatoksissain on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne Satumaahan päästä vois,
Niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois.
Vaan siivetönnä en voi lentää, vanki olen maan.
Vain aatoksen, mi kauas entää , sinne käydä saan.

Säv& San: U. Mononen

VALOKUVIA

Vanhan valokuvakansion mä löysin
yllättäin,
Sen jo luulin hukanneeni hyllystäin.
Hiukan hämmentyneenä, sitä
selailemaan jäin,
kun nuo vanhat kuvat näin edessäin.
Paljon tuttuja kasvoja
menneisyydestäin,
nimiä vain koetin kaivaa mielestäin.
Ja valokuvia, sinusta ja minusta,
ne mieleen toivat paljon muistoja.

Ja jonkun kauan sitten unohtuneen
tunsin liikuttavan minua.
Kun olohuoneen sohvaan juutuin
katselemaan noita kuvia.
Mietin kuinka tosissani,
silloin rakastinkaan sinua.
Mahdatko sä koskaan
ajatella minua?

Kansiota selaisin, ja syvemmälle
muistoihin
Kuvat veivät päiviin yhteisiin.
Muistatkohan vielä tuota
viikonloppua?
Silloin viimein taisin sinuun rakastua.

Jonkun kauan sitten unohtuneen
tunsin liikuttavan minua.
Kun olohuoneen sohvaan juutuin
katselemaan noita kuvia.
Mietin kuinka tosissani, silloin
rakastinkaan sinua.
Mahdatko sä koskaan
ajatella minua?

Löysin yhden otoksen, jossa sua
suutelen,
muistaisimpa kuka otti sen.
Ja yhden kuvan jossa, sä istut autossa
Hymysi on vastustamaton.

Ja jonkun kauan sitten unohtuneen
tunsin liikuttavan minua.
Kun olohuoneen sohvaan juutuin
katselemaan noita kuvia.
Mietin kuinka tosissani, silloin
rakastinkaan sinua.
Mahdatko sä koskaan
ajatella minua?

Kuvat kaikki katsoin näin,
niiden valtaan jäin;
elin uudelleen ne hetket sisälläin.
Kunnes tyhjän sivun vain
eteeni mä sain
Suljin kansion ja istuin hiljaa vain.

Jonkun kauan sitten unohtuneen
tunsin liikuttavan minua.
Kun olohuoneen sohvaan juutuin
katselemaan noita kuvia.
Mietin kuinka tosissani,
silloin rakastinkaan sinua.
Mahdatko sä koskaan
ajatella minua?

Jonkun kauan sitten unohtuneen
tunsin liikuttavan minua.
Kun olohuoneen sohvaan juutuin
katselemaan noita kuvia.
Mietin kuinka tosissani,
silloin rakastinkaan sinua.
Mahdatko sä koskaan
ajatella minua?

Säv& San: T. Vaara

MOMBASA

Jäi Mombasaan vain päivä elämää,
Ja elämään nyt Mombasa vain jää.
Kuuman, kostean minä tunsin Mombasan
Ja meren, taivaan Afrikan.

Mä ensin näin vain meren sinisen,
Ja koralliin löi aallot jylisten.
Pärskeen takaa näin sinun hahmos yllättäin,
Sä nousit rantaan nauraen.

Ja simpukan, niin vaahdonvalkoisen
Sä ojensit ja katsoit hymyillen.
Koskin simpukkaa ja sen pintaa karheaa
Kuin vartaloas kosteaa.

Niin polttaen löi tuuli kasvoihin,
Mut käsissä sä kannoit aaltoihin.
Tyrskyn alla jäin, olit vahva sylissäin,
Niin lämmin suolan makuinen.

Kun saapui yö, niin tyrskyt lannistui
Ja lahdelmaan vain kevyt vaahto ui.
Kuulin unessain leopardin huudon vain
Ja kosketin sua uudelleen.

Jäi Mombasaan vain päivä elämää,
Ja elämään nyt Mombasa vain jää.
Kuuman, kostean minä tunsin Mombasan
Ja meren, taivaan Afrikan.

Säv: F. Frizzi, Suom. san: J. Lindström

OLEN KUULLUT, ON KAUPUNKI TUOLLA

Olen kuullut, on kaupunki tuolla,
Yllä maan, päällä pilvien usvan,
luona välkkyvän taivasten rantain.
Siellä kerran, ah olla mä saan.
Halleluja! Mun lauluni raikuu!
Halleluja! Mä kaupunkiin kuljen!
Vaikka jalkani uupuen vaipuu,
joka askel mun kotiinpäin vie.

Olen kuullut, on maa ilman vaivaa.
Ilman kyyneltä, taistoa, huolta.
Kipu, sairaus tuskaa ei tuota.
Siellä kerran, ah olla mä saan.
Halleluja! Siel riemuita voimme!
Halleluja! Jo epäily haihtui!
Enää koskaan en horjuen kulje.
Olen saapunut Jumalan luo.

Olen kuullut; On valkoinen puku.
Ja on hohtavat, kultaiset kruunut.
Sekä autuas, taivainen suku.
Siellä kerran, ah olla mä saan.
Halleluja! Nyt henkeni kiittää.
Kun jo kuulla voin taivaisen laulun.
Side katkee, mi maahan mun liittää.
Tiedän, siellä jo pian olla saan.

Halleluja! Nyt henkeni kiittää.
Kun jo kuulla voin taivaisen laulun.
Side katkee, mi maahan mun liittää.
Tiedän, siellä jo pian olla saan.

*Säv: A. Gurilev, San: N. Makarov,
suom V. Kunnas*

AURINKO LASKEE LÄNTEEN

Aamulla aurinko nousi,
taivaani kirkastaen.
Purppurapilvissä sousti,
Täyttymys unelmien.

Nyt aurinko laskee länteen.
Saapunut ilta jo on.
Aurinko laskee länteen,
Aurinko rakkaudeton.
Uskonut illan en koskaan.
Saapuvan äkkiä näin.
Kunnes näin sinisen linnun.
Lentävän etelään päin.
Näin sen ja ymmärsin sen.
Poissa aika on rakkauden.

Onneni auringon luulin,
taivaalle seisahduneen.
Kunnes näin sammuvan välkkeen.
Kuohussa tulisen veen.

Näin sen ja ymmärsin sen;
Poissa aika on rakkauden.
Kun aurinko laskee länteen.
Kun aurinko laskee länteen.

Säv: T. Kärki, san: R. Helismaa

POING, POING, POING

Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing

Et tiedä mitä aikaan sait,
kun minut silloin naistentanssiin hait,
mä hetken kirkkaan tähtitaivaan näin,
Ja tanssisali pyöri silmissäin.
On siitä viikko nyt jo jäänyt taa.
Silti unta en mä öisin saa.
Kun sydän kurkkuun pomppii joka yö,
se hullun lailla epätahtiin lyö!

Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing

Mä sairaslomaa viikon sain,
ja pillereitä varmaan tonneittain.
On lääketiede täysin voimaton,
sun läheisyytes ainut lääke on.
Nyt joka ilta saavun uudestaan,
ootan että sun mä nähdä saan.
Kun sydän kurkkuun pomppii joka yö,
se hullun lailla epätahtiin lyö.

Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing

Kun istun samaan pöytään niin,
tuo sydän pomppii melkein kiduksiin.
Mä jatkuvasti nieleskellä saan,
tai sydän hyppää ulos paikaltaan.
Vain siinä yksin mua auttaa voit,
Jos hetken kanssain vielä karkeloit.
Nyt sydän kurkkuun pomppii joka yö,
Se hullun lailla epätahtiin lyö!

Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing

Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing
Po-po-po-poing-poing, po-poo-poing

Säv: I. Goodman, San: V. Salmi

KÄYN AHON LAITAA

Järjestelmä tarpeeksi on mua lypsänyt.
Luulen, että aika alkaa olla kypsä nyt.
Tulkaa, viekää sitten vaikka tuhkat
pesästä,
Mut' minä nautin kesästä.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudestaan.

Viranomaiset saa mua turhaan etsiä.
Vielä riittää sentään jonkin verran
metsiä.
Enkä välitä mä kuulla yhtään uutista
sen Raatikaisen tuutista.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudestaan.

Elämä tää on vain sattumalta saatua,
Mutta stressin uhrina ois synty kaatua.
Hetkeäkään heiluisi en täällä hengissä
mä kiiltonahkakengissä.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudestaan.

Siellä missä käki vielä kehtaa kukkua,

Siellä sammalvuoteella on hyvä nukkua.
Kahila ei laula, eikä Höyry selosta.
Mä nautin hiljaiselosta.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudestaan.

Hiljaa vaeltaen tahdon sinne ehtiä
missä ilmesty ei joutavia lehtiä.
Hoitakaa te uskolliset hyvin sorvia.
Jo näky hiirenkorvia.

Käyn ahon laitaa minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudestaan...
x 2

Säv. ja San. J. Vainio

KAUAN

Toisien kanssa kun sä tanssit
niin aina levy silloin soi
Kauan

Ulos kun iltaisin mä odotan sua,
sä aina viivyt niin
Kauan

Vaan yhdessä kun ollaan
aika saa kuin siivet selkään,
kaupunkimme kellojen
mä edistävän pelkään;
Miksi on niin?

Mä nähdä sun armahin
jo heti aamulla aikaisin haluaisin, ja sun
Kauan, kanssani kulkevan
Kauan, kellojen seisovan
Kauan, haluan jatkuvan niin.
Kauan.

Hymysi tuo, mä jonka sinulta sain
se säilyy mielessäin.
Kauan.
Muistoilla noilla joita yhdessä saimme
elän eteenpäin.
Kauan.

Vaan miksi jossain kirjoitettu oisi että
saisin

muistoissa vain elää tanssi-illoin
lauantaisin?
Suostu mä en
vain tyytymään haaveisiin,
kun kanssas elää mä voisin
kai loputtomiin, ja niin
Kauan, kaikesta nauttisin
Kauan, kanssasi armahin
Kauan, elää mä tahtoisin vain.
Kauan.

Vaan yhdessä kun ollaan
aika saa kuin siivet selkään,
kaupunkimme kellojen
mä edistävän pelkään;
suostu mä en,

Vain tyytymään haaveisiin,
kun kanssas elää mä voisin,
kai loputtomiin, ja niin
Kauan, kaikesta nauttisin
Kauan, kanssasi armahin
Kauan, elää niin tahtoisin vain.
Kauan.

Säv: T. Hatch, Suom San: K. Tuomisaari

LAZZARELLA

Näin puserosi kukikkaan ja kannet kirjojen
kun saavuit, nuori neiti, koulutietä kulkien.
Veit isältäsi savukkeen, ja äidiltäsi kai,
tuo huulten kaari loistavan ja kirkkaan punan sai, kujeillen...

Sun kujeilusi pienet nuo, toi pojat kouluportin luo
Jos tyttö heitä miellyttää, he kyllä oottamaankin jää.
Mut sinä sanot yllättäin: "Ei pojat, tämä ei käy näin,
Mä rakkautta oottaa saan, se kyllä saapuu aikanaan!"

Ah, Lazzarella, sait aikaa odotella,
haihtui oottaen kevätpäivät,
portiltas pois jo pojat jäivät.
Ehkä sä silloin kaipasit ystävää.
Sun kujeilusi pienet nuo, ei tilaisuutta toista suo.
Et ritareita nähdä saa, se aika nyt on jäänyt taa.

Niin vuodet vierii koulukirjat toisiin vaihtuen,
myös muuttui malli puseron ja väri huulien.
Soit korvapuustin toisinaan, ja joskus lappusen,
johon olit piirtänyt niin suuren sydämen, kujeillen...

Sun kujeilusi pienet nuo, ei rakkautta luokses tuo,
Nyt sitä yhä vaille jäät, ja illan kyöneleissäs näät.
Jos auringossa kuiskaa juu, ja kuutamossa huutaa ei,
niin poika siitä hermostuu, ja silloin toinen hänet vei.

Ah, Lazzarella, saat yksin odotella.
Haihtui kauas koulupäivät, portiltas pois jo pojat jäivät.
Ehkä sä kaipaat vieläkin ystävää.
Sun kujeilusi pienet nuo, ei rakkautta luokses tuo.
Et ritareita nähdä saa, se aika nyt on jäänyt taa!
Lazzarella, aika tuo on jäänyt taa!

Säv: D. Modugno, Suom.san: Saukki

VANHAN VERÄJÄN LUONA

Kun nuoruuden huumaan,
hehkuvan kuumaan
vie muiston tie
Niin muistot nuo, lohdun suo,
ja kaikki muu unhoittuu.

Sun kanssasi silloin kulkea illoin
sain kahden vain
ja taivaan kuu, naurusuu
vain nähdä sai, suukon kai.
Vain yhtä ei lausuttu ääneen
Sen uskoimme mieleemme jääneen.

Silloin uskoin, että ainiaan
meille kuutamoo luo kultiaan.
Että toisiamme tavataan
luona vanhan veräjän.
Silloin luulimme kai molemmat
Että päättymättä jatkuvat
Hetket onnelliset, ihanat,
luona vanhan veräjän.

Mut vuodet ne vaihtui,
haaveemme haihtui pois,
niin kuin ois,
se hurmaa vaan, öisen maan
tai taikaa yön tähtivyön.

Jos toivoa saisin,
niin haluaisin,
kun muistat mun,
ja jos myös on, lohduton
sun eessäs tie, niin se vie.
Taas kaipaamaan uudelleen aikaa
mi muistojen kätköissä kaikaa

Ehkä kerran vielä uskotaan
kultaan, kuutamoon ja suudelman.
Ehkä kerran vielä tavataan
luona vanhan veräjän.
Silloin ymmärrämme molemmat
että päättymättä jatkuvat
hetket onnelliset, ihanat,
luona vanhan veräjän.

Silloin ymmärrämme molemmat
että päättymättä jatkuvat
hetket onnelliset, ihanat
luona vanhan veräjän.
Luona vanhan veräjän.

Säv: K. Aava, San: R. Kouta

SATA SALAMAA

Pimenee, valkeat maat,
laulupuut valkenevat.
Katujen lapset piiloutuu,
kun rajuilma nousee.
Pelätään, pelkomme pois,
mikään ei viedä mua vois.
Kun rakkaus kiinni painautuu,
ja sydän lämpenee.

Vain sata salamaa iskee tulta!
Ja koko elämä räjähtää
Ei rakkautta voi riistää multa,
toivo jäljelle jää.

Kun sata aurinkoo meille paistaa,
ja laiva valmis on nousemaan,
minä turvaan vien tämän rakkauden,
ja me löydämme uuden maan.

Lähellä, lämpösi saan.
Unelman, uupuvan maan.
Viimeinen haave viimalta yön
meille suojan antaa.
Totuuden toivossas nään.
Liekit luot, kuiskaten tään;
vain rakkaus meidät perille vie,
se meidät pelastaa.

Vain sata salamaa iskee tulta!
Ja koko elämä räjähtää
Ei rakkautta voi riistää multa,
toivo jäljelle jää.

Kun sata aurinkoo meille paistaa,
ja laiva valmis on nousemaan,
minä turvaan vien tämän rakkauden,
ja me löydämme uuden maan.
On tuolla tuhannet maailmat,
ja yksi niistä meidän on.

Vain sata salamaa iskee tulta,
ja koko elämä räjähtää,
minä turvaan vien tämän rakkauden,
ja me löydämme uuden maan.
Minä turvaan vien tämän rakkauden,
vaihdan maan maahan valkeaan.

Säv: Petri Laaksonen, San: V-P Lehto

HYVÄNNÄKÖINEN

On totta luomistyö, tietää sen sain
Kun äsken luodusta kauneimman
näin.
Mä hämmästyin niin ja katselin vain.
Ja aivan kuin patsas siihen mä jäin.

Kun luotiin tyttö tuo pinnalle maan,
niin seisoi enkeli mallina kai
Ja kultaahan on hiuksensa vaan
Ja silmin hän värin taivaalta sai.

Sua katselee niin pitkään muutkin
miehet,
sen kyllä huomaan.
Mut tilanteen eduksein
mä pystyn nyt kai muuttamaan.
Mä yritän nyt kaikkeni
ja tytöksein sun aikanaan saan.

Niin käyhän, totta se lienee,
aikaa se vienee,
mutta voin oottaa,
olethan niin tosi hyvännäköinen!

En hetken rauhaa nyt sulta mä saa.
Kun varjo seurata tahdon sua vain
Ei liene tää nyt niin rohkaisevaa.
Mut katsoit mua, sen jo aikaan sä sait.
Muut miehet tahdon karkoittaa pois
Mä tahdon saada sut itselleen vaan.
Voi jospa näin jo huomenna ois.
Ja saisin sut vihdoin kiinnostumaan.

Sua katselee niin pitkään muutkin
miehet,
sen kyllä huomaan.
Mut tilanteen eduksein
mä pystyn nyt kai muuttamaan
Mä yritän nyt kaikkeni
Ja tytöksein sun aikanaan saan.
Niin käyhän, totta se lienee
aikaa se vienee
mutta voin odottaa,
olethan niin tosi hyvännäköinen!

Katselee pitkään.
Katselee pitkään.
Katselee pitkään.
Katselee pitkään.

Säv. & San: A. Hammond & M. Hazelwood

HOPEINEN KUU

Hopeinen kuu luo, merelle siltaa
Ei tulla koskaan voisi kai, tällaista iltaa.
Odotan turhaan, sinua armain,
kuu kulkee pilven taakse taas,
on meri harmain.

Kaipausta vastaa, sydämen ääneen,
onneni tiedän, mä nyt taas,
niin yksin jääneen.
Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
toinen vienyt sinut lienyttä,
hopeinen kuu luo
merelle siltaa.

Hopeinen kuu luo, merelle siltaa
Ei tulla koskaan voisi kai, tällaista iltaa.
Odotan turhaan, sinua armain,
kuu kulkee pilven taakse taas,
on meri harmain.

Kaipausta vastaa, sydämen ääneen,
onneni tiedän, mä nyt taas,
niin yksin jääneen.
Toinen nyt kuuta kanssas katsoo,
toinen vienyt sinut lienyttä,
saavu ei koskaan,
tällaista iltaa,
ei koskaan.

Säv: G. Malogni, San: R. Kouta

SININEN JA VALKOINEN

Kotimaa kun taakse jäi,
mietin hiljaa mielessäin,
mitä siitä kertoisin,
kysyjille vastaisin.
Kertoisinko köyhyyden?
laudat eessä ovien tai sen kaiken
rikkauden?
kunnes tiesin vastauksen:

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien,
valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen.

Juuret kasvoi maahan sen,
kylmän sekä routaisen.
Lämmön tunsin kuitenkin,
lujuudessa graniitin.
Hiljaa kuusten kuiske soi,
terveisensä tuuli toi.
Sininen ja Valkoinen
värit ovat vapauden!

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien,
valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen

Sininen on taivas...

Säv. ja San. J. Kuoppamäki

ENKELIN SILMIN

Suruttoman suven lapsen lailla
Paljain jaloin käydä tahtoisin.
Jälleen lapsuuteni kultamailla,
ajatuksin raikkain, avoimin.
Soisi suven tuulet niin kuin urut,
kuljettaisi kauas suuret surut.
Kyyneleet, pois kuivuis vihdoinkin.

Kun katsoo maailmaa, enkelin silmin.
Niin nähdä voi, sen kauneuden.
Niin viaton, kun katse on.
Voi nähdä sateella auringon.
Kun katsoo maailmaa, enkelin silmin.
Niin nähdä voi, sen kauneuden.
Niin viaton, kun katse on.
Voi nähdä sateella auringon.

Pilvettömän sinitaivaan alla,
kulkea kun kerran vielä sais.
Lapsuuteni linnut laulamalla,
minua kuin silloin lohduttais.
Soisi suven tuulet niin kuin urut.
Kuljettaisi kauas suuret surut.
Kyyneleet, pois kuivuis, vihdoinkin.

Kun katsoo maailmaa, enkelin silmin.
Niin nähdä voi, sen kauneuden.
Niin viaton, kun katse on.
Voi nähdä sateella auringon.
Kun katsoo maailmaa, enkelin silmin.
Niin nähdä voi, sen kauneuden.
Niin viaton, kun katse on,
voi nähdä sateella auringon.
Voi nähdä sateella auringon.
Voi nähdä sateella auringon.

Säv: M. Puurtinen, San: T.Mali

SATULINNA

Sano että sä kaipaat
Luokse mun takaisin.
Sano että sä tahdot
Olla kuin ennenkin.
Sano että sä tiedät:
Kaksi meitä vain on.
Jotka kohtaamaan johti
Kerran tie kohtalon.

Sano että yhä ainoa olen sun ,
Sano että yksin olla sä tahdot mun .
Silloin satulinna kaukomaan,
meille kuuluis kokonaan.
Sinulle mä aarteeni antaisin,
jonka vuoksi kärsin ja taistelin.
Sinulle mä antaisin sydämen,
jos sä otat sen.

Sano että sä kaipaat,
tuota iltaa myös näin.
Kun sä rintasi painoit,
vasten mun sydäntäin.
Sano että sä uskot :
meidät kohtalon tie,
Niin kuin kerran sen johti,
Vielä yhteen näin vie.

Sano että yhä ainoa olen sun,
sano että yksin olla sä tahdot mun .
Silloin satulinna kaukomaan,
meille kuuluis kokonaan.
Sinulle mä aarteeni antaisin,
jonka vuoksi kärsin ja taistelin.
Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen.

Sano että yhä ainoa olen sun ,
sano että yksin olla sä tahdot mun .
Silloin satulinna kaukomaan,
meille kuuluis kokonaan.
Sinulle mä aarteeni antaisin,
jonka vuoksi kärsin ja taistelin .
Sinulle mä antaisin sydämen ,
jos sä otat sen.

Sinulle mä antaisin sydämen
Jos sä otat sen

Säv. ja San. J. Kuoppamäki

VIELÄ ON KESÄÄ JÄLJELLÄ

Sä etsit vielä tilaisuutta
kaipaat jotain, etsit uutta
on kuin ois kuuma kesä
jo mennyt menojaan

Mutta vielä tulee noita
lämpimiä öitä joita
sä koko pitkän talven
jaksoit odottaa

Vielä on kesää jäljellä
vielä tulee kauniita päiviä
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

Kesä sulle paljon antaa
lämpö sylissään kun kantaa
sen hetken toivot ikuisesti kestävän

Elämä on niin kuin unta
kukkii koko luomakunta
sydän vain uutta tilaisuutta odottaa

Vielä on kesää jäljellä,
vielä tulee kauniita päiviä
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

Vielä on kesää jäljellä
vielä tulee kauniita päiviä,
vielä voit löytää ystävän
vielä tilaisuuden saat

Säv. & San. T. Vaara

Kaikki kappaleet on sovittanut Arto Paju

"Taidekeskus Salmela haluaa Kaikki laulaa -tapahtumallaan kunnioittaa ja nostaa esille suomalaista laulujuhlaperinnettä. Salmelan tavoitteena on koota eri sukupolvet yhdessä laulamaan. Nyt on mahdollisuus pitää hauskaa, myös laulamalla."

-Tuomas Hoikkala

Mukana laulamassa Pitäjänuutiset

striimaa konsertin ja esitys nähdään
sunnuntaina 1.8.2021 klo 20.00

LÄNSI-SAVO

MÄNTYHARJU.
Luontoa, kulttuuria, elämää!

taloustutkimus

